

никакъ не съ помощта на рѣчника или сборника на израженията (фразитѣ). Изберете си авторъ, който служи като образецъ на себѣподобенъ слогъ, напр. Платона въ философски, или Лукиана въ смѣхотворенъ разговоръ, заемайте отъ него израженията и обръщанията на рѣчта и напишете що годѣ въ сѣщия родъ, но непосредственно, безъ помощта на родния си языкъ. Като достигните по този начинъ, извѣстенъ навикъ, вий можете да са изражавате вече по свободно т. е. много или малко по своему, и малко-по-малко ще са научите да пишете на чуждестранния языкъ, тъй сѣщо прѣвсходно, както Еразмъ, Виттенбахъ или Рункенъ пишаха на латински. Можете тоже да са упражнявате и въ прѣвождане отечественнитѣ първокласни писатели на чуждестранния языкъ, но само не въ начало; ухото трѣба да бжде настроено съ непосредственно подражание на чуждия языкъ, прѣди йоще опитванието въ по трудното искусство, т. е. въ прѣвожданието отъ родния на чуждия языкъ да има какъвъ-годѣ успѣхъ.

